

Dosarul nr.2rac-8/2019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (V. Chisilița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (G. Dașchevici, S. Gîrbu, L. Bulgac)

ÎNCHEIERE

06 februarie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Promeditatio”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Promeditatio” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Sandex-Tehno” și Întreprinderea Mixtă „Rediagro” Societate cu Răspundere Limitată, intervenient accesoriu Consiliul municipal Chișinău cu privire la constatarea nulității actului juridic,

împotriva deciziei din 10 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Promeditatio” și menținută hotărârea din 18 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a ț ă:

La 18 aprilie 2017 S.R.L. „Promeditatio” a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „Sandex-Tehno” și Î.M. „Rediagro” S.R.L., intervenient accesoriu Consiliul municipal Chișinău cu privire la declararea nulității actului juridic.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că este proprietarul complexului imobiliar din str. Sarmizegetusa, 12, mun. Chișinău, precum și deținătorul dreptului de folosință asupra terenului din str. Sarmizegetusa, 12/1, mun. Chișinău. Între zona carosabilă a străzii Sarmizegetusa și complexul imobiliar deținut, prin decizia Consiliului mun. Chișinău din 23 decembrie 2014, a fost format un bun imobil separat – terenul public cu suprafața de 0,0655 ha, cu numărul cadastral XXX. Pe suprafața acestui lot de teren sunt amplasate neautorizat diverse gherete și tarabe, deținătorii cărora desfășoară în mod ilegal activitate comercială.

A menționat că una dintre gheretele amplasate ilegal este și cea deținută de către pârâtul Î.M. „Rediagro” S.R.L., care desfășoară activitate comercială, neavând încheiat niciun contract cu Primăria mun. Chișinău privind folosința terenului cu numărul cadastral XXX, însăși instalarea gheretei pe respectivul lot de teren este ilegală.

Centrul de Sănătate Publică din mun. Chișinău a informat despre faptul că activitatea de comerț a Î.M. „Rediagro” S.R.L. în ghereta nr.3A cu suprafața de 6 m.p., a fost autorizată în temeiul contractului de locațiune nr.3A din 01 martie 2013, prelungit prin acordul nr. 1 din 12 decembrie 2014, până la 30 noiembrie 2017.

Potrivit pct.1.1 al respectivului contract, S.R.L. „Sandex-Tehno” a transmis în locațiune Î.M. „Rediagro” S.R.L. un spațiu comercial situat în piața din str.Sarmizegetusa 12/1, mun. Chișinău – ghereta nr.3A cu suprafața de 6 m.p, însă în realitate ghereta, nu este amplasată în cadrul pieței, dar în afara ei, pe lotul aflat în proprietatea administrației publice locale.

Consideră reclamantul că pârâții au simulat încheierea unui contract de locațiune, avantajele fiind corespunzătoare fiecărei părți, pârâtul S.R.L. „Sandex-Tehno” încasează chiria ca un adevărat gestionar de piață agricolă, deși în realitate ghereta respectivă este amplasată într-o zonă adiacentă pieței asupra căreia nu are niciun drept, iar pârâtul Î.M. „Rediagro” S.R.L. activează în baza autorizațiilor acordate de autoritățile publice ca fiind un agent economic al cărui loc de comerț se încadrează în hotarele de 0,153 ha ale pieței din str. Sarmizegetusa, 12/1 gestionată de S.R.L. „Sandex-Tehno”.

La interpelările reclamantului, Consiliul mun.Chișinău a comunicat despre faptul că tarabele, gheretele, pavilioanele amplasate pe terenul dat sunt instalate ilegal or, Consiliul mun. Chișinău nu a emis niciun act de transmitere în posesia pârâtului S.R.L. „Sandex-Tehno” a lotului de teren cu numărul cadastral XXX, astfel încât ghereta nr.3A, obiect al contractului de locațiune din 01 martie 2013, a fost amplasată fără autorizarea proprietarului de drept al terenului.

Lotul cu numărul cadastral XXX, adiacent imobilului deținut de reclamant, are destinația de teren public, conform certificatului eliberat de OCT Chișinău acesta având modul de folosință – amenajat. În realitate însă, din cauza gheretei amplasate ilegal de pârâtul S.R.L. „Sandex-Tehno” și închiriate de pârâtul Î.M. „Rediagro” S.R.L., acest teren este împânzit de deșeuri rezultate din activitatea pârâtului, pietonii pentru a parcurge sectorul respectiv, sunt nevoiți să circule direct pe carosabil, fiind astfel pusă în pericol viața și sănătatea acestora și periclitată circulația rutieră în regiune.

S.R.L. „Promeditatio” solicită constatarea nulității contractului de locațiune nr. 3A, încheiat la 01 martie 2013 între S.R.L. „Sandex-Tehno” și Î.M. „Rediagro” S.R.L.

Prin încheierea din 10 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în proces a fost atras Consiliul municipal Chișinău, în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 18 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Promeditatio” împotriva S.R.L. „Sandex-Tehno” și Î.M. „Rediagro” S.R.L., intervenient accesoriu Consiliul mun. Chișinău cu privire la declararea nulității actului juridic.

Prin decizia din 10 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de S.R.L. „Promeditatio”, cu menținerea hotărârii din 18 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel instanța de apel a constatat că instanța de fond a judecat pricina sub toate aspectele, a stabilit și elucidat toate circumstanțele importante ale

cauzei, a apreciat corect probele administrate, hotărîrea primei instanțe fiind legală și întemeiată, emisă cu respectarea normelor de drept material și procedural.

A specificat că, faptul că ghereta nr. 3, transmisă în locațiune nu este amplasată în cadrul pieței agricole, așa cum este specificat în contract, dar înafara ei, pe terenul cu numărul cadastral XXX care aparține administrației publice locale, nu poate servi drept temei de a declara nul contractul de locațiune în temeiul art. 220 (1) și art.221 alin. (2) Cod civil, adică în baza normelor de drept material invocate de reclamant. Or, la caz nu s-a stabilit că contractul a cărui nulitate se invocă este unul simulat sau că clauzele acestuia contravin legii. Totodată, în conduita părților stabilită prin actul juridic contestat, nu au fost constatate acțiuni sau inacțiuni ilicite, care ar determina nulitatea contractului semnat.

Instanța de apel a mai indicat că reieșind din prevederile art.217 alin. (1) Cod civil, reclamantul nu a demonstrat că întrunește condițiile și că este îndreptățit să invoce nulitatea contractului de locațiune nr. 3A din 01 martie 2013, încheiat între S.R.L. „Sandex-Tehno” și Î.M. „Rediagro” S.R.L. Or, S.R.L.„Promeditatio” nu deține nici un drept asupra terenului care face obiectul acestui contract, respectivul teren constituind proprietatea municipală.

La 13 august 2018 S.R.L. „Promeditatio” a declarat recurs solicitând casarea deciziei din 10 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărîrii din 18 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei hotărîri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Ca temei de declarare a recursului a menționat prevederile art.432 alin.(2) lit.a) Cod de procedură civilă, instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, anume prevederile art.art. 11 lit. b), c), 206, 216, 217 alin.1, 315, 753, 875 Cod civil, cât și art.432 alin. (2) lit.c) Cod de procedură civilă, instanța a interpretat în mod eronat legea.

În motivarea recursului recurentul a indicat dezacordul cu soluția instanțelor ierarhic inferioare, menționînd că S.R.L. „Promeditatio” a invocat și probat că actul juridic contestat este fondat pe o cauză ilicită, anume de a induce în eroare autoritățile de resort pentru a obține autorizarea frauduloasă a activității comerciale în incinta unei unități de comerț amplasate cu încălcarea legislației în domeniu. În același timp, a susținut și probat că obiectul contractului de locațiune încheiat între pîrîți este ilicit și nu este determinat.

În conformitate cu art.434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 10 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștința participanților la proces la 28 mai 2018 (f.d. 22, vol. II), însă la dosar lipsește confirmarea recepționării deciziei de către părți.

Prin urmare recursul declarat la 13 august 2018 de către S.R.L. „Promeditatio”, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 12 septembrie 2018 în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului declarat de S.R.L. „Promeditatio”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

În conformitate cu art.439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului,

dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de S.R.L. „Promeditatio”, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de S.R.L. „Promeditatio”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de S.R.L. „Promeditatio”

nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și respectiv este inadmisibil.

În conformitate cu art.art.270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Promeditatio”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Tamara Chica-Doneva

Victor Burduh